

VASTAUS PIETARIN KOMITEALLE

„Rabotshaja Myslin” 12. numerossa Pietarin komitea (Taisteluliitto) julkaisi vastaväitteen „Iskran” 1. numerossa olleeseen kirjoitukseen ulkomaisen „Venäläisten sosialidemokraattien liiton” kahtiajakaantumisesta. Valittavasti tässä vastaväitteessä *kierretään* visusti itse kiistanalaisen kysymyksen olemus: tällaista menetelmää käyttäen polemiikissa ei saada milloinkaan selvitetyksi asiaa. Me väitimme ja väitämme edelleen, että ulkomaisessa „Venäläisten sosialidemokraattien liitossa” on tapahtunut nimenomaan *kahtiajakaantuminen*, että „Liitto” *hajosi* kahtia sen jälkeen, kun edustajakokouksessa v. 1900 siitä poistui tuntuva jäsenvähemmistö ja siinä luvussa myöskin „Työn vapautus” ryhmä, joka oli perustanut „Liiton” ja oli aikaisemmin toiminut sen kaikkien julkaisujen toimittajana. Jakaantumisen jälkeen kumpikaan osa ei voi pitää sitä paikkaa, mikä vanhalla „Liitolla” kokonaisena oli. Pietarin komitea *ei yritä* kumota tätä mielipidettä puhuen (syystä, jota emme tiedä) yksistään Plehanovista eikä „Sotsial-demokrat” järjestöstä ja antaen lukijan vain välillisesti ymmärtää, että Pietarin Taisteluliitto nähtävästi kieltää *kahtiajaon tapahtuneen* ja pitää entisen „Liiton” toista osaa edelleenkin kokonaisuutena.

Minkä takia ryhtyä polemisoimaan, ellei ole halua ottaa selville vastapuolen mielipiteen olemusta ja sanoa suoraan omaa mielipidettään?

Edelleen. Me väitimme ja väitämme, että perussyynä (ei aiheena, vaan syynä) kahtiajakaantumiseen oli periaatteellinen erimielisyys, nimittäin: mielipide-eroavaisuudet

vallankumouksellisen ja opportunistisen sosialidemokratian välillä. Jo yksistään tämän vuoksi, sivumennen sanoen, ei sitä, mitä ulkomaisessa „Venäläisten sosialidemokraattien liitossa” on tapahtunut, voida pitää minään muuna kuin vanhan „Liiton” kahtiajakaantumisena. Herää kysymys, miten Pietarin komitea suhtautuu tähän kysymyseen? Rohkeneeko se kieltää, että entisen „Liiton” kummankin osan välillä on olemassa syvä periaatteellinen ristiiriita? Sitä ei tiedetä, sillä Pietarin komitea on osannut kirjoittaa „vastaväitteensä” sanomatta *halaistua sanaakaan* tästä peruskysymyksestä. Ja siksi me kysymme vielä kerran pietarilaisilta tovereilta, eikä yksinomaan pietarilaisilta: eiköhän sellainen polemiikki, jossa kierretään asian olemusta, uhkaa muuttua mitä epämiellyttävimmäksi torailuksi? Kannattaako yleensä aloittaa polemiikkia, ellei ole halua tahi ellei katsota ajankohtaiseksi käsitellä kysymystä asian olemuksen kannalta ja lausua omaa mielipidettänsä täysin selvästi ja ilman mitään epämääräisyyksiä?

„Iskra” № 9,
lokakuu 1901

Julkaistaan „Iskra” lehden
tekstin mukaan
